Sheboygan Nieuwsbode

EENDRAGT MAAKT MAGT

J. QUINTUS & H. VERBURG, Uitgevers.

ABONNEMENTS-PRIJS.

Voor 1½ jaar	2,00.
Voor een jaar	1,50.
Voor zes maanden	1,00.
Voor drie maanden	0,50.

Alles volstrekt in vooruitbetaling.

MOTTO:

De taal, die zalige ouders spraken,
Zal die een deugdzaam kind verzaken?
Neen, Broeders! Landgenooten! neen!
Reeds snoeren ons de hechtste banden,
Loest slechts de taal der Nederlanden,
En niets rukt ooit dien band van een!

Verschijnt eenmaal per week.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

Voor een jaar, niet boven de 5 regels	5,00.
Boven 8 tot 16 regels, voor de eerste plaatsing	1,00.
Voor 8 regels of minder, dito	0,50.
Voor elke volgende plaatsing	0,25.

Brieven en ingezonden stukken franco.

4de JAARG. NO. 2. **DINGSDAG, 11 JANUARIJ [18]53.** **NO. 158.**

Eenig orgaan der Nederlanders in Noord Amerika, aan het nieuws, den toestand en de belangen van het Oude en Nieuwe Vaderland gewijd.

Berigten van Europa.

NEDERLAND.

ROTTERDAM, 30 Nov. Gisteren avond vierde, gelijk was aangekondigd, de nestor onzer tooneelkunstenaars, de grijze *van Hanswijk* het feest zijner vijftigjarige tooneeldienst, met de titelrol in *Moliere's* blijspel *de Vrek.* De zaal was buitengewoon verlicht; met guirlandes en schilden, waarop de voornaamste rollen waarin de heer *van Hanswijk* vroeger uitmuntte, stonden uitgedrukt, voor deze plegtigheid doelmatig versierd—en opgevuld met toeschouwers, die den hoog vereerden kunstenaar, zoo bij zijn optreden als gedurende de voorstelling, met levendige toejuichingen hunne hulde bragten. Na den afloop van het stuk, hetwelk den beneficiant de eer der terugroeping verschafte, sprak de heer *van Hanswijk,* met bewogen stem, een afscheidsgroet uit, waarna zich een aantal leden van het Zuid-Hollandsch tooneel om den feestvierende schaarde, en een, op deze gelegenheid toepasselijk, lied zongen. Toen trad de heer *Peters* op, en stelde den grijsaard eene fraai bewerkte zilveren snuifdoos ter hand, waarin zich een aanzienlijk geschenk in bankpapier bevond, door de voornaamste geabonneerden en vrienden van den heer *van Hanswijk* bijeengebragt, hem daarbij toesprekende in eenige dichtregelen, naar aanleiding waarvan de dames *Stoopendaal* en *van Ollefen* den grijsaard eene gouden kroon op het hoofd drukten, hetwelk zigtbaar niet alleen op hem zelven maar ook op de toeschouwers een diepen indruk maakte. Een tweede koorgezang, gevolgd door nieuwe eerbewijzen aan den gekroonden kunstenaar door de toeschouwers gebragt, besloot deze treffende plegtigheid; eene plegtigheid, gewis zeer vereerend voor den heer *van Hanswijk* maar niet minder voor onze stad, die op dezen avond alweder heeft getoond, dat zij ware verdiensten weet te waarderen en te huldigen.

— Men leest in de *Noord-Brabander:* „Volgens een te 's Hertogenbosch verspreid gerucht, zou Z. D. H. mgr. *Zwijsen* benoemd zijn tot aartsbisschop van Holland.

— Het sedert jaren gekoesterde plan tot den aanleg van een spoorweg, in het arrondissement Turnhout, is der vervulling nabij; men verwacht, dat hij met den Nederlandschen spoorweg zal vereenigd worden. De linie zal zich over 's Hertogenbosch tot aan den Rijn uitstrekken.

'S GRAVENHAGE, 4 Dec. Gisteren is bij de Regering de officiele kennisgeving ontvangen, dat het Keizerrijk in Frankrijk is afgekondigd.

Van den 5den. Ten bewijze welk een indruk het verlies van zoo vele varensgezellen aan Hellevoetsluis, tot redding van een Oostenrijksch schip, te Weenen gemaakt heeft, kan strekken, dat Z. M. de Keizer van Oostenrijk zich beijverd heeft, aan de nagelatene betrekkingen van de ongelukkig omgekomenen, eene som van vierduizend guldens toe te kennen.

AMSTERDAM, 3 Dec. Van onderscheiden zijden is melding gemaakt, dat concessie zou zijn verleend of toegezegd voor den aanleg van spoorwegen, leidende van Utrecht over Amersfoort en Zwolle tot Groningen; — van Harlingen over Leeuwarden en Groningen tot de Hanoversche grenzen,—en van Zwolle, zoowel over Almelo, Enschede tot de Hannoversche grenzen als langs den regteroever van den IJssel, naar den Rijnspoorweg te Arnhem.

Indien wij wel onderrigt zijn, zijn er onderscheiden aanvragen tot het verkrijgen van zoodanige concessie gedaan door verschillende ondernemingen, of liever door onderscheidene personen, die zoodanige ondernemingen in het buitenland willen of trachten tot stand te brengen, doch concessie of bepaalde toezegging tot concessie schijnt er niet opgevolgd. Alleen heeft de regering, naar wij vernemen, zich bepaald tot eene verklaring, dat zij genegen is den aanleg van spoorwegen in de noordelijke gedeelten van het rijk te bevorderen, zonder dat zij zich over de strekking of de wijze van uitvoering, in het voordeel van wie dan ook, heeft verklaard.

— In de jongste dagen zijn te Amsterdam bijzonder aanzienlijke hoeveelheden ruwe diamant aangevoerd uit Frankrijk en Engeland, vooral uit laatstgenoemd land.

— In den voormiddag van gisteren is brand ontstaan in de teerkokerij van den heer *G. W. Deeleman,* op het Prinsen-eiland, die zoodanig de overhand verkreeg, dat spoedig 3 pakhuizen, met teer, olie, terpentijn, harst en traan in de asch werden gelegd. Door de hulp van 17 brandspuiten is men den brand, die te 11 uur was begonnen, in den avond omstreeks 8 uur zooveel meester geworden, dat er geen gevaar voor verdere verspreiding meer bestond.

— De *Gazette de Liege* deelt een brief mede uit Luxemburg, meldende, dat men daar in een mijnwerk, behoorende tot de gemeente Bitain, eene aanzienlijke goudader ontdekt heeft.

WINTERSWIJK, 30 Nov. Sedert een paar maanden is men in de nabijheid dezer plaats werkzaam, eene ontdekte steenlaag te onderzoeken, welke c. a. 2 Ned. el onder de oppervlakte van den grond gevonden is. De uitkomsten hiervan zijn allezins gunstig; daar men, na een gedeelte van de aarde ontbloot te hebben, op eene vaste laag steen is gekomen van eene licht blaauwe kleur, welke in hardheid en fijnheid den hardsteen overtreft, en voor bouwing van huizen, stoepen, gangvloeren enz., als ook voor kunstwegen zeer geschikt is. Deze ontdekking belooft voor de ondernemers en voor deze plaats eene bron van welvaart te worden.

GRONINGEN, 2 Dec. De *Groninger Court.* zegt over de benoeming van den graaf *van Limburg Stirum* tot Commissaris des Konings in Gelderland, het volgende:

Even onverwacht als deze tijding hier is vernomen, even treurig heeft ze ook de inwoners dezer stad en provincie gestemd. Gedurende den korten tijd van twee jaren die de graaf *van Limburg Stirum* aan het hoofd heeft gestaan dezer provincie, heeft Z. H. Ed. Gestr. zich in alle standen en kringen bemind weten te maken door zijne kunde en ervarenheid in de zoo vele en groote belangen aan zijne zorgen toevertrouwd, maar bovenal geeerbiedigd door de onafhankelijkheid en waardigheid die steeds zijne handelingen kenmerkten, en den invloed dien hij wist uit te oefenen op den bloei en de welvaart dezer provincie. Mogten dan ook de pogingen, die door heeren Ged. Staten worden aangewend om dit verlies voor onze provincie voor te komen, en zoo mogelijk Z. M. den Koning te bewegen, op het genomen besluit terug te komen, met een' gunstigen uitslag worden bekroond. Elk ingezeten zou voorzeker gaarne dat adres willen medeonderteekenen, daar het hier geldt het behoud van een' man, op wien nog zooveel rustte, om de welvaart van deze provincie voor goed te verzekeren.

— Te Nuis is dezer dagen een schaap van echt Friesch ras geslagt, hetwelk schoon aan den haak de zeldzame zwaarte had van 172 oude ponden, waaronder 47½ ponden vet of ongel. Dit schaap is alleen door weiden zoo zwaar geworden.

— De (afgescheidene) Provinciale kerkvergadering van Drenthe is op den 23sten November te Dwingelo vergaderd geweest, en alstoen zijn door die vergadering geexamineerd: *J. Reinink, R. Eising* en *A. Nyenhuis,* welke na den afloop tot de heilige bediening zijn toegelaten.

— Volgens berigten uit Palermo, neemt de uitbarsting van den Etna gedurig in hevigheid toe. De lavastroomen stuwen elkander rusteloos voort, en hebben thans reeds de nabijheid van Montefinocchio bereikt.

— Naar te Berlijn verzekerd wordt, heeft graaf *Arnim,* die met eene bijzondere zending des Konings van Pruissen naar Florence vertrokken was, de tijding overgemaakt, dat de Groothertog van Toskane de invrijheidstelling der echtgenooten *Madiai* bevolen heeft, en dit zij den 1sten dezer zou volgen.

— In Hamburg is dezer dagen een nieuw handels-artikel verschenen, namelijk *pennen van schildpad* vervaardigd, die door hare meerdere buigzaamheid verre boven de stalen pennen te verkiezen zijn, en wanneer ze niet te hoog in prijs komen, sterke concurrenten van deze zullen worden.

— Uit Rusland wordt gemeld, dat die mogendheid, des gevorderd, in korten tijd een leger van 240,000 man, in allen deele goed uitgerust, aan de grenzen kan vereenigen. Daartoe behooren vier legerkorpsen, met de vereischte kavallerie en artillerie, in Polen en Litthauwen, onder bevel van den prins *Paskevitz* geposteerd. De korpsen der garde en der vereenigde grenadiers zijn meer achterwaarts geplaatst, ongerekend eene talrijke reserve.

— De algemeene zucht tot het lezen en bewaren van nieuwspapieren, in welke de bijzonderheden der begrafenis des hertogs *van Wellington* vermeld zijn, is zoo groot geweest, dat in de vorige week bijna twee millioenen exemplaren van verschillende bladen meer dan gewoonlijk zijn gestempeld.

— De compagnie der Hudsonsbaai heeft weder twee schepen uitgerust, om te trachten het spoor van sir *J. Franklins* expeditie te ontdekken en tevens de noordkust van Amerika, welke tot nog toe niet verder dan 3- à 400 mijlen is onderzocht, nader te leeren kennen. Elk dezer vaartuigen, heeft behalve den kapitein, twaalf man equipage en twee Esquimaux als tolken aan boord.

— De Algemeene Synodale Commissie der Nederl. Hervormde-Kerk heeft hiir adres ten gunste der ongelukkige *Madiai's,* met eene Fransche overzetting, aan den Groothertog van Toskane opgezonden, en bij afschrift gebragt ter kennis van Z. M. den Koning en van Z. Exc. den minister van buitenlandsche zaken.—De aanhef van dit stuk luidt als volgt:

"Monseigneur! De Algemeene Synodale Commissie, vertegenwoordigende de Nederl. Herv. Kerk en sprekende in haren naam, ziet zich geroepen en verpligt, en neemt dien ten gevolge de vrijheid, zich met gevoelens van verschuldigden eerbied tot Uwe K. K. H. te wenden, met eene klagt en bede betreffende de veroordeelden *Francesco* en *Rosa Madiai,* wier droevig lot een algemeen en diep gevoel van deelneming bij alle Evangelische vorsten en volken van ons werelddeel verwekt heeft. Die deelneming is ook in onze vaderland onder alle Protestanten algemeen en groot; gelijk reeds daarvan, door eene deputatie van Evangelischgezinde Christenen uit ons midden, en ook namens onderscheidene onder ons bestaande Protestantsche vereenigingen, naar ons verzekerd wordt, aan Uwe K. K. H. getuigenis gegeven is.

Maar tot hiertoe heeft onze Nederlandsche Hervormde Kerk, in haar geheel en op wettige wijze vertegenwoordigd, in deze voor haar allerbelgrijkste en heilige zaak hare stem nog niet doen hooren. En toch weet zij het aan zich zelve, aan haar eigen voorgeslacht, aan de veroordeelden die zij als haren broeder en zuster in het geloof erkent, en bovenal aan de heilige beginselen van gewetensvrijheid en Evangelische waarheid verschuldigd te zijn, ook hare stem te doen hooren; eerst, en wel bepaaldelijk als eene klaagen smeekstem, ten behoeve der ongelukkigen, die het slagtoffer zijn van den strijd hunner godsdienstige overtuiging, met de tegenwoordige wetgeving van hun vaderland, maar daarna ook en inzonderheid als eene luide getuigenis voor allen, dat de Hervormde Kerk van Nederland het groote en heilige beginsel van godsdienstige vrijheid, waarop zij voor ongeveer drie eeuwen, als op een voornamen hoeksteen, mede gesticht en opgebouwd is, en waarvoor zij, gedurende tachtig lange jaren, met onwrikbare volharding toen gestreden heeft, ook nu, als in de dagen harer stichting blijft waarderen, en voor het minst met hare voorspraak zoekt te verbreiden en allerwege ingang en beoefening te doen vinden."

Vervolgens komt in het adres o. a. het volgende voor:

"Ofschoon die veroordeelden niet met ons onder dezelfde burgerlijke wetgeving, noch in denzelfden maatschappelijken toestand geleefd hebben, zoo zijn zij toch met ons, en wij met hen, dermate verbonden, dat wij allen, met hen staande in hetzelfde Evangelische geloof, onze eigene godsdienstige overtuiging in hen veroordeeld, onze vrijheid in hen aan banden gelegd en onze geheele gemeenschap in hen aan schande prijs gegeven en met de misdadigers gelijkgesteld zien.

"Het worde ons daarom door uwe K. K. H. toegestaan, dat wij, naderende tot Uwen Vorstelijken zetel, ons zelven plantsen naast de veroordeelden, en ons zelven verklaren, in gelijken zin als zij, maar ook anders niet, schuldig en der veroordeeling waardig te zijn, en daarom voor hen, als voor ons zelven Uwe Vorstelijke genade inroepen, dewijl deze ongelukkigen niet uit gemis van gehoorzaamheid, maar omdat zij voor God en den Heer Christus oordeelden niet anders te kunnen noch te mogen handelen, schuldig geworden en naar de wetgeving en jurisprudentie van hun vaderland veroordeeld zijn; gelijk ook wij, in gelijken toestand levende, schuldig en veroordeeld zouden zijn geworden met hen.

"Het behoort niet tot ons, Monseigneur! de burgerlijke wetgeving en jurisprudentie van Uw Vorstelijk gebied te toetsen aan de algemeene beginselen van waarheid, vrijheid en regt, of haar aan onze beoordeeling te onderwerpen. Doch de waarheid gebiedt ons, en in het belang der veroordeelden, voor wie wij optreden, moge het dienstig zijn, hier openlijk en voor allen te verklaren, dat Nederland eene andere wetgeving en jurisprudentie heeft, zoodat alhier aan allen eene volkomene godsdienstige vrijheid vergund en gewaarborgd is, en eene onteerende veroordeeling, als die der echtgenooten *Madiai,* onder ons niet mogelijk noch denkbaar wezen zou."

Ten slotte behelst het adres "de ernstige bede van onze Nederl. Herv. Kerk, dat het vorstelijk prerogatief van gratie op de veroordeelde echtgenooten *Madiai,* in dien zin worde toegepast, of dat zij, hetgeen voor uwe regering in de schatting van Europa en voor God het roemrijkste zou wezen, van de opgelegde straf geheel ontheven en in hunne eer hersteld worden als getrouwe burgers zoowel van uw vorstelijk gebied als van het Koninkrijk Gods; of anders, dat zij buiten het groothertogdom van Toskane verwijderd en aan de liefde der Evangelisch-gezinde Christenen van ons werelddeel, aan wie zij dierbaar zijn, vrij en zonder oneer worden overgegeven; terwijl ook wij, zoo deze vorstelijke gunst aan de veroordeelden kan worden toegestaan, haar beschouwen en erkennen zullen als ware zij aan ons geschied."

FRANKRIJK.

PARIJS, 2 December. Het keizerrijk is daar. Dit is thans geen bloot gezegde of voorspelling, maar eene werkelijkheid. De republiek welke reeds sedert lang slechts in schijn bestond, maar inderdaad langzamerhand wegkwijnde, is thans geheel en al van het tooneel verdrongen door acht millioen stemmen, welke verklaarden, dat zij een keizerrijk verlangden. Voor de tweede maal is de republiek verdwenen en thans geenszins voor eene magt in schijn, maar voor een werkelijk en krachtig bewind. Het keizerrijk is afgekondigd; *Lodewijk Napoleon* heeft den troon bestegen onder den naam van *Napoleon III,* maar zonder eenigen anderen titel. Hij heeft heden zijn' plegtigen intogt in Parijs gedaan volgens het te voren vastgestelde programma en zijn intrek op de Tuillerien genomen. Kort na zijne komst in het paleis der Tuillerien, heeft de keizer zich op het balkon vertoond, omstuwd door zijne geheele familie, bij welke gelegenheid ook *Abd-el-Kader* verscheen. Ook heeft er eene luisterrijke revue plaats gehad en heden avond zal Z.M. een prachtig diner geven aan de leden zijner familie, de ministers, de grootdignitarissen en de voornaamste officieren van het keizerlijke huis, hetwelk door eene groote receptie zal gevolgd worden.

Natuurlijk zijn de dagbladen vol met bijzonderheden omtrent de gebeurtenis van den dag, waaromtrent wij het volgende mededeelen:

Heden ochtend te 10 uur is Keizer *Napoleon* op de Tuillerien aangekomen en nam plaats op den troon; omgeven door de ministers, de Senatoren en Afgevaardigden, beantwoordde hij de aanspraak van den voorzitter van het Wetgevend Ligchaam, den heer *Billault.*

Hij zeide onder anderen, dat deze nieuwe regering haar oorsprong niet, gelijk zoo vele waarvan de geschiedenis gewaagt, had in geweld en verovering, maar voortvloeide uit den wettig uitgedrukten wil des volks, met kalmte datgene bevestigende, wat zonder beroeringen was gegrondvest. Hij verklaarde, met moed en gerustheid den naam te aanvaarden van *Napoleon III,* omdat het volk hem die reeds in zijne toejuichingen had gegeven, en de Senaat dien ook voorstelt, gelijk mede de geheele natie. Men zegge niet, dat hij door het aannemen van dezen titel in de dwaling vervalt, welke hem werd verweten, toen hij uit de ballingschap terugkeerde, dat hij alles, wat tijdens zijne afwezigheid geschied was, voor ongedaan zou verklaren.

Hij neemt datgene over, wat de vorige regeringen hebben verrigt. In weerwil van het verschil van oorsprong, neemt hij aan alles, wat de geschiedenis met onherroepelijk gezag ons sedert 50 jaren heeft overgebragt. De aanneming van den titel van *Napoleon III* beschouwe men niet als eene verouderde dynastieke aanmatiging, dit zou voor het gezond verstand beleedigend zijn. Die titel is eene hulde aan de wettige regering gebragt, waaraan Frankrijk de roemrijkste bladzijden zijner nieuwe geschiedenis verschuldigd is. Zijne regering dagteekent niet van 1815, maar van den oogenblik, waarin men hem den uitslag van de stemming der natie heeft kenbaar gemaakt. Hij dankt de leden van het Wetgevend Ligchaam voor den luister, aan deze manifestatie bijgezet, die hij beschouwt als te geschieden in naam der natie; hij zegt de leden van den Senaat dank daarvoor, dat zij de eersten zijn, die hunne gelukwenschingen uitbragten en tevens den wensch der natie hebben geuit. Hij verzoekt hen, hem behulpzaam te zijn in het bevestigen van de thans ingevoerde orde van zaken; de omwenteling is thans vernietigd en vervangen door eene regering, openlijk erkend en gevestigd op de grondslagen van godsdienst, regt, wet, liefde en bevordering van het welzijn der geringere klassen. Hij zweert, dat geene opoffering hem te duur zal zijn, om den voorspoed des vaderlands te verzekeren. Thans zal zijne leus zijn, dat niets de eer en de waardigheid van Frankrijk krenke.

Deze aanspraak werd met duizendwerf herhaalde kreten van: Leve de Keizer! begroet.

Men zegt, dat zeer uitvoerige constructien zijn toegezonden aan al de diplomatische agenten buitenslands, ten einde zij aan de verschillende hoven de gronden blootleggen, welke den nieuwen Keizer bewogen hebben den titel van *Napoleon III* aan te nemen en de ontevredenheid daarover zooveel mogelijk uit den weg te ruimen. Buitendien heeft *Napoleon* zelf deze beweeggronden reeds in zijne redevoering van heden opgegeven. Overigens kunnen de leden van het corps diplomatique te Parijs vooreerst slechts officieuse betrekkingen met het Fransche bewind onderhouden tot tijd en wijle zij nieuwe geloofsbrieven van hunne hoven hebben ontvangen. Het is echter te vermoeden, dat deze geloofsbrieven niet lang zullen uitblijven.

Gedurende den dag zijn er 900 kanonschoten gelost.

Voortaan zal de Keizer de Tuillerien blijven bewonen.

Het is niet onopgemerkt gelaten, dat de Keizer bij zijn' intogt steeds alleen reed; omstreeks 20 schreden voor zijn geleide. Bij deze gelegenheid heeft de volksmenigte weder hare bewondering aan den dag gelegd over de bekwaamheid, waarmede de Keizer zijn bij uitstek schoon rijpaard bestuurde.

— De wetten en decreten zullen voortaan aldus worden afgekondigd: "N.... (voornaam van den Keizer) bij de gratie Gods en den nationalen wil, Keizer der Franschen, enz.

TURKIJE.

De tweede vrouw van den Sultan is gestorven. Ter dezer gelegenheid herinnert een blad aan het volgende:

De Koran laat den Sultan toe, zeven wettige vrouwen te nemen, maar hij heeft daarbij zeven bijwijven of Mahseckas, daarna zeven Odalisken, dan zeven slavinnen, enz. Op de tweede vrouw, die nu gestorven is, zal nu de derde volgen, en de eerste Mahsecka zal zevende vrouw worden, de eerste Odaliske zevende Mahsecka, de eerste slavin zevende Odaliske, enz. Zoodat de dood nooit de rangen ledig laat en deze weer dadelijk worden aangevuld.

De Arme Edelman.

Voor den Sheboygan Nieuwsbode bewerkt, door

N. W. A. van Catz Smallenburg.

Vervolg van no. 1.

Aan een eenzaam plaatsje der buitenwerken bleef hij een oogenblik staan, klokte het stof van zijne kleederen, wischte zijnen hoed met een zakdoek af, en ging toen verder.

Nu hij binnen de stad allerlei menschen voorbijgaan moest en geen oogenblik verzekerd was ongezien te zijn, hield hij het hoofd regtop, en bewaarde op zijn gelaat dien blijden uitdruk der tevredenheid, welke andere menschen doet gelooven dat men gelukkig is. En toch, terwijl in zijne trekken eene bestendige vrolijkheid straalde, woelden in zijn binnenste smart en diepen angst.

Hij ging eene vernedering te gemoet, eene vernedering, waarvan de waarschijnlijkheid reeds zijn hart onrustig deed zijn.

Doch er was een wezen op deze wereld, dat hij meer dan zijn leven, meer dan zijne eer beminde. Voor haar had hij zoo menigmaal zijnen trotsch afgelegd; voor haar had hij geleden als een martelaar. En toch zoo zeer beheerscht hem het gevoel der liefde, dat iedere vernedering, die hij onderging, hem in zijne eigene oogen verhief, en hem de smart deed beschouwen als iets dat den mensch veredelt.

Niettemin was zijn gemoed geprangd en jaagde zijn bloed onstuimiger door de aderen, hoe verder hij in de stad kwam en het huis naderde, waar hij eene droevige onderneming wagen zoude.—Eindelijk bleef hij voor eene deur staan en trots de wonderbare magt, die hij over zijn gemoed bezat, beefde zijne hand, toen hij aan de bel trok. Tegenover den blik des bedienden, die hem de deur opende, werd hij zich zelven weder meester.

Is de Notaris te huis? vraagde hij.—

Na een toestemmend antwoord voerde de bediende hem in een klein kamertje en riep zijnen heer.

Toen hij alleen was, legde van Vlierbeeke met haast den regter voet over den anderen; verzekerd, dat men in deze houding de gebreken aan zijne laars niet ontdekken konde; hij haalde zijne gouden snuifdoos voor den dag, als om bereid zijn de een snuifje te nemen.

De Notaris trad met eene zekere ambtswaardigheid het vertrek binnen, bereid den vreemdeling hoffelijk te groeten; doch niet zoodra had hij bemerkt wie het was, die naar hem gevraagd had, of zijn gezigt overtrok met de uitdrukking dier terughouding, welke men gewoonlijk tot verdedigingsmidddel aanwendt, wanneer men eene lastige vraag vooruitziet, die men afwijzen wil. In plaats hier zijne gewone bespraaktheid te toonen, zette zich de Notaris, na eenige koele woorden van welvoegelijkheid stilzwijgend en met vragenden blik voor den heer van Vlierbeeke neder.

Deze door zulk eene ongunstige stemming nedergeslagen, voelde, hoe hem eene koude rilling door de aderen schoot, en verbleekte eenigermate. Intusschen schepte hij weder moed en sprak in demoedigen toon: Heer Notaris! heb de goedheid mij te verontschuldigen; door den uitersten nood gedwongen, kwam ik, om mij nog eenmaal tot uwe goedheid te wenden en van uwe edelmoedigheid eene kleine dienst te verzoeken.

-En wat verlangt de genadige heer van mij? vraagde de Notaris met mistrouwen.

Ik wenschte Heer Notaris, dat gij mij nog eene som van 1000 Franken, of weiniger, op mijn eigendom als Hypotheek kondet bezorgen. Dit is echter mijn eigenlijk verzoek niet; heden heb ik reeds geld noodig; ik zoude gaarne wenschen een paar honderd franken van u te leenen. Waarschijnlijk zult gij mij deze geringe hulp, die mij uit de grootste verlegenheid redden kan, niet willen weigeren.

Duizend franken? Op Hypotheek? zeide de Notaris. Doch wie zal deze som voorschieten? Uwe goederen zijn reeds boven de waarde belast! O, gij vergist u mijnheer! riep van Vlierbeeke ter nedergeslagen uit.

In het minste niet. Ik heb op last der personen, welke gelden op uwe goederen geleend hebben, uwe eigendommen zoo hoog mogelijk laten waardeeren. De uitkomst daarvan is, dat slechts bij eenen zeer gunstigen verkoop de kapitalen gansch terugbetaald kunnen worden. Gij hebt eene niet weder goed te makene onvoorzigtigheid begaan, genadige heer! en was ik in uwe plaats geweest, ik had nimmer mijn en mijner vrouw vermogen opgeofferd, om eenen ondankbaren, eenen bedrieger zoude ik haast zeggen, te helpen en te redden, al ware het ook mijn broeder geweest!

Van Vlierbeeke, door pijnlijke herinnering ter neder gedrukt, boog het hoofd, doch liet de beschuldiging tegen zijnen broeder onbeantwoord. Zijne vingers drukten krampachtig de gouden doos. De Notaris zeide verder: Voor deze onvoorzigtige daad hebt gij uw zelven en uw kind in armoede gestort; want verbergen kunt gij het niet langer. Tien jaren lang hebt gij, de Hemel weet met welk lijden, het geheim van uw geheel verval verborgen kunnen houden; doch nu nadert den oogenblik dat gij uwe goederen zult moeten verkoopen.—De Edelman zag de Notaris met eenen vragenden blik aan, waarin angst en vertwijfeling te lezen stond. Het is zoo, zeide de Notaris. De heer van Hoogebaan is op zijne reize naar Duitschland gestorven. De erfgenamen hebben uwe schuldbekentenis van vier duizend franken gevonden en mij narigt gegeven, dat aan geene vernieuwing kan worden gedacht. Was Hoogbaan uw vriend, zoo zijt gij daarentegen den erfgenamen onbekend.—

Tien jaren reeds hebt gij verzuimd deze schuld af te doen. Tweeduizend franken interest hebt gij betaald; het is tot uw eigen welzijn dat er een einde aan gemaakt wordt.—Nog vier maanden blijven u overig mijnheer van Vlierbeeke, nog vier maanden loopt de schuldbrief.

Nog vier maanden, zuchtte de Edelman en dan: Dan worden uwe goederen geregtelijk verkocht. Ik begrijp dat deze tijding u smart veroorzaakt, doch daar gij voor eene onafwendbare noodzakelijkheid staat, kunt gij niet beter doen, als dat gij u met moed op den slag voorbereidt.

Laat mij uwe goederen ten verkoop aanbieden, onder voorwendsel dat gij dit land verlaat, zoo ontgaat gij de schande eens gedwongenen verkoops.

Uw raad is goed en edelmoedig, mijnheer! doch ik kan dezelve niet volgen. Gij weet, dat al mijne opofferingen, dat mijn verbitterd leven, mijne altoosdurende angst, slechts diende[n] ... [h]et lot mijns eenigen kinds te waarborgen. Gij [wee]t het, gij alleen Mijnheer, dat alles wat ik doe, eenig en na mijne meening een goed doel he[eft].

(Wordt vervolgd.)

DE NIEUWSBODE.

SHEBOYGAN, WIS.

J. Quintus, Redacteur.

$1,50 per jaar, in vooruitbetali[ng].

DINGSDAG, DEN 11 JANUARIJ 1853.

☞ Een kruisje (†) achter den naam eens geabonneerden beteekent dat zijn tijd van inteekening is afgeloopen. Men gelieve dit in gedachten te houden, daar dit blad niet meer zal gezonden worden aan diegene, die hunne inteekening niet door vooruitbetaling vernieuwen.

☞ De Nieuwsbode kost voor Nederland $ 3 per jaar; $ 2 in de 6 maanden; enkele nommers 10 Cts.

— Kleine sommen gelds, hetzij beneden een dollar, of centen boven een of meer dollars, kunnen ons immer per brief in poststempels van *een* en *drie* cents, wat stempel genoemde 't liefst, in betaling worden toegezonden. Zulke stempels kan men koopen bij alle postmeesters.

Postgeld op den "Nieuwsbode" voor een jaar.

Volgens de verlaagde prijzen van port door het jongste Congres vastgesteld, en die begaan zijn met den 1 October dezes jaars, kan de Nieuwsbode aan geabonneerden per post gezonden worden tegen de volgende prijzen driemaandelijks of jaarlijks vooruit te betalen aan den Postmeester ter plaatse waar de Nieuwsbode ontvangen wordt:

Binnen Sheboygan County, ... *vrij.*
" den Staat Wisconsin, ... 13 Cents.
Voor alle overige Staten in de Unie, .. 26 C.

☞ Aangezien de Redacteur dezes blads gisteren morgen voor minstens acht dagen naar Madison op reis gegaan is, ten einde de Redacteurs-Conventie en de opening der Wetgevende Kamers van Wisconsin bij te wonen, was het ons onmogelijk deze week meer dan *een half blad* uit te geven, hetwelk den 8 dezer het licht zag.

Gedurende zijne afwezigheid, zullen de in dien tijd ontvangene brieven of ingezonden stukken onbeantwoord blijven of op zijne beoordeeling wachten.

Wij geven onzen geeerden lezers echter de verzekering, dat zij daarbij *geene schade* zullen lijden.

Burgerlijken Stand.—Wij vestigen de aandacht van heeren Predikanten, Vrederegters en Doctors op onzen voorraad van *Blanks*, en wel inzonderheid op de Huwelijks- en Geboorte Certificaten. Volgens de nieuwe wet, moeten alle Geboorten, Huwelijken en Overlijden op kosten der County door den Register (thans de heer *C. Adolphi*) geregistreerd worden. Ten dienste van Predikanten en Vrederegters hebben wij een aantal huwelijks certificaten, en voor predikanten en doctors een aantal geboorte-certificaten gedrukt, overeenkomstig vereischten der nieuwe wet, die zij slechts in te vullen en op te zenden hebben. Deze certificaten zijn goedkoop verkrijgbaar.

Vrede zijner assche! — Een vriend in Michigau schrijft ons: "Sedert de verkiezing van den Democratischen President hooren wij niets meer van den *Nederlander;* of hij daar zoo van verschrikt is, dat zijne spraakdeelen er door belemmerd zijn, en of bij geheel en al uit de tijd is, weet ik niet".

Zijn verscheiden hebben wij ook op dat tijdstip gesteld. Hij ruste zacht!

Congres.—Er zijn nog niet vele zaken verrigt. Op den 4 dezer heeft de heer Wm. R. King van Alabama, zijnen post als Senator nedergelegd, die waarschijnlijk door Ex Gouverneur Fitzpatrick zal vervuld worden.

De V. S. Senaat heeft de vraag nopens toelegging van een vast tractement aan de leden van het Congres beslist, in tegenspraak met het wetsontwerp. Dit stelde voor, dat jaarlijks twee duizend dollars zouden betaald worden aan iederen Senator en Vertegenwoordiger, behalve reisgeld naar gelang van hunnen afstand, zoo als zij nu genieten, met dien verstande echter, dat de afstand *linea recta* zou gerekend worden. Voor iederen dag verzuim zouden tien dollars van hun tractement afgekort worden, tenzij dit verzuim veroorzaakt ware, door ziekte van hem, of van zijne vrouw of kind.

De gesprongen banken. — Aangaande de Bank of Onondaga County, en de Merchants en Mechanics Bank of Oswego, onlangs gesprongen zegt de N. Y. *Courier:*

Er zijn voor $171,000 aan bills van deze twee banken door het Bank Departement uitgegeven, van welke voor $102,000 verzekerd is in Gouvernements en Nieuw Jork Staats effecten. Het overige is verzekerd in hypotheken op landerijen, gelegen in Holland, Erie county, van welke de koopacte betwist wordt. Houders van bills op deze banken zullen waarschijnlijk 40 percent op dezelve moeten verliezen.

☞ De Germantown *Telegraph* merkt teregt aan: tenzij het vooruitbetalings-stelsel uitsluitend aangenomen en stiptelijk opgevolgd worde, kennen wij geen beroep, in welke rekeningen zoo moeijelijk te collecteren zijn, als inteekeningsgelden voor een nieuwsblad. Niet zoo, omdat de inteekenaren onwillig zijn om te betalen, maar zuiver uit achteloosheid. Iedereen verbeeldt zich, dat, naardien zijne jarige schuld zulk eene kleine som is, de drukker voorzeker niet om dat weinige kan verlegen wezen, zonder te bedenken, dat de vruchten zijns arbeids juist uit zulke kleine sommen bestaan, en dat het *gezamentlijke* bedrag van alle inteekeningsgelden niet zoo gering is, zonder welke de uitgever geene maand de uitgave van zijn blad zou kunnen voortzetten.

☞ Volgens annonce in de Milwaukie dagbladen, zou de spoorweg van genoemde stad naar Janesville laastleden Donderdag met veel festiviteiten geopend geworden zijn.

☞ Het volk van het eiland Madeira verzoekt de Ver. Staten om hulp. Zij hebben gebrek aan de noodwendigheden des levens.

Ongelukken op de Meren in 1852.

Kapitein Rounds verschaft de Buffalo *Expres* eene opgave der ongelukken op de Meren en het verlies van menschen-levens gedurende het afgeloopene jaar, waaraan wij het volgende ontleenen:

Totaal verlies van menschen levens	...	29[?]
" " aan goederen	....	$ 992,651
Als volgt:		
Verlies door aanzeilingen		$ 261,950
" " andere oorzaken		730,709
" met stoombooten		633,620
" " zeilschepen		359,098
" aan Amerikaansche vaartuig.		907,487
" " Brittische "		85,172
" op het meer Ontario		78,939
" " " " Erie		741,300
" " " " Huron		69,600
" " " " Michigan		78,820
" " " " Superior		24,000

Van de 229 ongelukken die hij opgeeft, hadden er zeven plaats in April, negentien in Mei, vier en twintig in Junij, vijftien in Julij, zestien in Augustus, een en twintig in September, zeven en twintig in October, vijf en tachtig in November, (55 in een storm op den 11den en 12den) en vijftien in December. Zes stoombooten, zeven propellers, en vijf en dertig zeilschepen zijn geheel en al verloren gegaan. In vele gevallen is het bedrag van verlies als boven opgegeven, slechts bij gissing, aangezien men het juiste verlies niet te weten kan komen. Betrekkelijk het verlies van menschenlevens per stoomboot *Atlantic* wordt verschillend gedacht— hare agenten en eigenaars schatten dat getal op 150, terwijl velen, met de omstandigheden bekend, dit getal zoo hoog als 300 stellen en sommigen nog hooger.

☞ Het gezamentlijk aantal der in de laatste Presidentiale verkiezing gegevene stemmen schat men op 3,160,000, eene vermeerdering van 300,000 stemmen sedert 1848.

☞ Wij vernemen dat de heer C. H. H. Papendiek te Milwaukie, tegenwoordig consul van Hanover voor den Staat Wisconsin, ook de benoeming ontvangen heeft van het Hanoversche Gouvernement, als Consul voor de Staten Michigan, Illinois, Iowa, Indiana, en het grondgebied van Minnesota. De President heeft deze benoeming erkend. De heer P. is alzoo Consul voor *zes* Staten.

GEMENGDE BERIGTEN.

— Als een blijk van ondernemingszucht in California deelen wij mede, dat niet weiniger dan drie honderd en vijftig nieuwe huizen gebouwd werden op de ruinen des jongsten brands te Sacramento, binnen een tijdsverloop van negen dagen.

— De Detroitsche predikant Duffield, thans in Europa zich bevindende, schrijft wekelijks eenen zendbrief aan zijne gemeente, die iederen Zondag morgen van den predikstoel afgelezen wordt.

— Het *Register* van Watertown, gelegen in Wisconsin, verhaalt dat de heer E. Mc. Shane aldaar verledene week een varken kocht, waardig te bezien. Het was gevet door Mr. Thompson te Sun Prairie, en woog 580 pond; hij betaalde er $5,88 per honderd pond voor.

— Door den Senaat van Iowa, is een wetsontwerp aangenomen, beperkende den interest op geleende gelden of andere schulden tot 10 per cent. Een overtreder moet voor straf de 10 per cent in het School Fonds betalen; de getuigenis van hem die het geld ter leen ontvangt is in zoodanig geval genoegzaam.

— De vette os, die op de jongst gehoudene Kentucky Staats Tentoonstelling de hoogste premie ontving, woog drie duizend twee honderd en vijftig pond.

— Sacramento is als een Phenix uit hare asch verrezen. "Het heeft—zoo verzekert de Sacramento *Union*—haren rang als tweede onder de steden van California weder ingenomen. Dit mag onzen ver wonenden lezers wonderlijk voorkomen, het is echter waar. Wel zijn de gebouwen tot dus verre niet zoo talrijk, noch zoo solide, als vroeger, doch in alle elementen van welvaart is de stad thans grooter dan voor den brand. De ontembare en de toomelooze ondernemingslust onzer burgers zijn in volle werking.

— De drukkers in de oostelijke steden zijn vrij algemeen bezig met het maken van toebereidselen voor de viering van Franklin's geboortedag op den 17 Januarij e. k. De drukkers in Chicago zullen die dag ook feestelijk doorbrengen.

— De heer Wm. R. King begeeft zich naar Havanna op het eiland Cuba.

— Er zijn gouden halve dollars uit California aangekomen.

— De onderhoudingskosten van dit gouvernement zijn, volgens begrooting van den Minister van Financien, ongeveer een en vijtig millioen dollars, vijf en dertig millioen van welke benoodigd zijn voor hare directe uitgaven, en het overige voor onvoorziene uitgaven en de openbare schuld. Ter regering der nieuwe territories zijn voor dit jaar tien millioen dollars aangevraagd.

— Er worden thans in de V. S. vijf bladen uitgegeven, die aan de spirituele kloppingen gewijd zijn. Een derzelve zegt, dat Napoleon en Wellington in de andere wereld niet beter overeen komen kunnen, dan zij hier deden.

Mill Point, (Ottawa Co., Mich.) 27 Dec. 1852.

KERSMIS-GESCHENKEN.

Heden den 25 December was het hier en in de ommestreken een blijde dag voor jong en oud; de kinderen riepen de een den anderen toe; zie mijne kersmis geschenken die ik ontvangen heb! Ziedaar mijn koek, daar mijne kandy, daar mijn noten en rozijnen, enz. De eene wedijverde met de andere en een blijdschap was op aller gelaat te lezen; kwam men in de huizen, daar was een feestelijk onthaal, de eene werd verzocht door den anderen, om dien dag in vreugde door te brengen; van alles zag men op tafel: gebraden kippen en hanen, kalkoenen en speenvarkens, ja alles wat men bedenken kan, en zoo werd deze dag doorgebragt. Dit kan ik alles aanzien zonder mij te ergeren; want wat kind is er niet, dat niet verblijd is met dusdanige geschenken? Maar hieraan heb ik mij grootelijks geergerd, dat de meeste der Hollandsche kinderen, hier en van *Grand Haven*, van huis tot huis, hoe zal ik het noemen? (ik noem het *bedelen*) geloopen hebben, gelijk de verarmde kinderen in Holland doen op Nieuwjaarsdag, enkel en alleen met de woorden in den mond "*Merry Christmas*"! voor een cent, een stuk kandy of een appel enz, te veel om te noemen. Ja, ik heb het met mijn eigene oogen gezien, dat hier kinderen aan *Mill Point* zijn uitgezonden met een zakje in de hand, zoodat weldenkende menschen, zoo Hollanders als Amerikanen, er schande van spraken. Al die dit leest, denke niet dat ik dit schrijf uit bedilzucht, of omdat ik wat wezen wil, neen, dat zij verre, maar het is om de ouders te bepalen bij hunne roeping en te vragen waarvoor zij hunne kinderen gekregen hebben? Hiervoor om hen voor den Heere op te voeden en Hem groot te maken en om hen in het goede voor te gaan en ze te sturen tot Kerk en Sabbath-scholen en Catechesatien; maar daar vindt men veeltijds ledige plaatsen. Van waar komt dit? Omdat er geene vreeze Gods voor oogen is; en omdat men laauw is jegens ons zelven. O vrienden! laten wij geene schandvlekken der Natie worden, maar laten wij allen betoonen, naamdragers te zijn van Nederlanders, en niet alleen dat, maar laten wij betoonen met handel en wandel naamdragers te zijn van Christus, en dat wij dat feest mogen vieren met verwondering en blijdschap, en dat wij onze kinderen vertellen wat God geworden is voor arme zondaren, die het leven niet bij hun zelven kunnen vinden. Houdt hen voor, die weet wat armoe is, van welke ligchamelijke armoede zij verlost en in een land van overvloed zijn gekomen. Ik schaam het mij niet om u te kennen te geven, dat ik arm, ja verarmd was in ons oud Vaderland, daar ik in den laatsten winter van 1846 negen weken lang 3 maal daags Paardeboonen uit het water (namelijk gekookt) gegeten heb, en naauwelijks zooveel brand bij een kon schrapen om ze gaar te maken. Maar Gode zij dank, die een middel opende en den weg voor mij bereidde om mij tot deze plaats te brengen en hier in staat te stellen, bij leven en gezondheid mijne schulden te betalen, en mij en de mijnen in overvloed te verzorgen. Doch schamen, zou ik mij om mijne kinderen aan den weg te sturen of ook te laten aan om boven genoemde dingen, van welke men voor minstens 2 schellingen alles kan aankoopen wat zij ontvingen en dit is dan toch veel beter, als dat zij tot schande en spot aan den weg gaan.

Ns. BLOM.

*** Heden beviel allervoorspoedigst van een welgeschapen ZOON, *H. M. ZWART*, geliefde echtgenoote van M. A. E. SCHEVERS, Jr.
Keokuk, Iowa, 24 Dec. 1852.

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

Den Heer A. Souffrant, Iowa, Holland.
" A. Stokdijk, dito.
" A. J. Hillebrands, Sheboygan Road.
" G. P. Feltzer, Sheboygan Falls.
" J. J. van de Plassche, Milwaukie.
" H. van der Kolk, Chicago.
" [illegible], Albany.
" A. de Vos, Az. Rochester, N. J.
" J. Bueroman, Pultneyville, N. Y.
" Ton. N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo
" H. J. Rozen, Cleveland, Ohio.
" W. Bijl, Cincinnati.
" J. van den Hoek, Zeeland, Mich.
" A. Siersema, Kalamazoo, dito.
" L. Dooge, Grand Rapids, dito.
" N. Vijn, Grand Haven, dito.
" J. Smeenk, Pella, Iowa.
" B. Zwart, Keokuk, Iowa.
" J. M. Huyskamp, St. Louis.
" V. B. Palmer, voor de steden New-York, Boston en Philadelphia.

☞ De abonnements-prijs op den Sheboygan *Nieuwsbode* is slechts een dollar en vijftig cents per jaar, of nog geen *drie cents* per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij de agenten aan te melden of het geld in een brief te sluiten [franco] aan

J. QUINTUS, Sheboygan, Wis.